

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 504/2020
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Дуњић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миљан Тимотијевић адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 390/19 од 10.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 390/19 од 10.10.2019. године у првом и трећем ставу изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 390/19 од 10.10.2019. године, ставом првим изреке, делимично је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П2 190/18 од 03.04.2019. године, исправљена решењем Основног суда у Лазаревцу П2 190/18 од 12.08.2019. годинем, у делу става првог изреке којим је тужени обавезан да тужиљи на име свог доприноса за издржавање плаћа 25% од зараде коју остварује у „...“ ..., „...“ ... умањене за порезе и доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, почев од 01.06.2017. године па убудуће док за то законски разлози трају или се услови не промене, и то сваког првог до 15-ог у месецу за претходни месец на руке тужиље. Ставом другим изреке, делимично је усвојена жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Лазаревцу П2 190/18 од 03.04.2019. године, исправљена решењем Основног суда у Лазаревцу П2 190/18 од 12.08.2019. године, у преосталом делу става првог изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да суд обавезе туженог да на име свог доприноса за издржавање плаћа још 5% од зараде коју остварује у „...“ ..., „...“ ... умањене за порезе и доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање, почев од 01.06.2017. године па убудуће док за то законски разлози трају или се услови не промене. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - дела којим је одбијена жалба туженог и потврђена пресуда првостепеног суда, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилџа је поднела одговор на ревизију туженог.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилџа је рођена ... године и све до јуна 2017. године живела је са туженим којем је правноснажном пресудом Општинског суда у Лазаревцу П. 1180/02 од 28.02.2007. године, као малолетно дете, била поверена на самостално вршење родитељског права. Од јуна 2017. године тужилџа живи са мајком у закупљеном стану за који је до маја 2018. године плаћена закупнина у износу од 140 евра, а од тада у висини од 200 евра месечно. Тужилџа је у школској 20../20.. години уписала ... годину студија на Факултету ... Универзитета „...“ у ... - .... Школарина за ту школску годину износила је 1.200 евра. У следећој школској години тужилџа је уписала Универзитет „...“ у ... - основне академске студије на смеру ... . Школарина за ту школску годину износила је 1.500 евра. Током 2010. године тужилџа је оболела од ..., редовно одлази на контроле (контролним прегледима установљено је да није било епи напада - криза од јануара 2011. године) и користи прописану терапију. Тужилџа повремено - једном недељно (за викенд) ради у ... у ... и тако оствари дневницу у износу од 1.000,00 динара. Тужени је власник куће у ... из које се одселио током 2016. године и преселио код ванбрачне партнерке. Запослен је и његова месечна зарада се креће у распону од око 89.000,00 динара до око 110.000,00 динара. Минимална сума издржавања у време пресуђења износила је 26.779,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и налазећи да исто није било доведено у сумњу, другостепени суд је закључио да тужени има обавезу издржавања у складу са чланом 155. став 2. Породичног закона, под условом да тужилџа редовно извршава школске обавезе, редовно полаже испите и по истеку једне школске године уписује наредну. С тим у вези, тај суд сматра да у овом случају нису основани наводи жалбе туженог да је тужилџа у две школске године уписала ... годину студија и да није доставила доказ да је положила макар један испит, јер је тужилџа у школској 20../20...годину извршила промену факултета а та школска година у време закључења главне расправе није била завршена, тако да тужени има право да тражи укидање издржавања ако тужилџа у тој школској години не заврши ... годину студија и у следећој школској години не упише ... годину студија. Међутим, другостепени суд је делимично усвојио жалбу туженог и висину издржавања снизио на 25% од тужиочеве зараде, имајући у виду потребе тужилџе за чије задовољавање је неопходан износ од 41.625,00 динара месечно - износ минималне суме издржавања увећан за трошкове школарине исказане на месечном нивоу, као и висину тужиочеве зараде.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права.

Родитељи су након стицања пунолетства дужни да издржавају своје дете које се редовно школује и таква њихова обавеза траје до завршетка школовања у одговарајућој школи, односно факултету. У сваком случају, обавеза родитеља престаје када дете наврши 26. годину живота (члан 155. став 2. Породичног закона). Издржавање пунолетног детета које се школује условљено је постојећим могућностима родитеља, и зато су родитељи у обавези да се старају о даљем школовању и стручном усавршавању своје пунолетне деце у мери у којој то, по редовном току ствари, допуштају њихове материјалне могућности. За стицање права на издржавање није битан статус детета као студента (самофинансирајући или финансиран из буџета), али је битна околност да се школовање одвија континуирано и без великих прекида.

Наиме, из законске обавезе родитеља да према својим могућностима издржавају дете које до пунолетства није завршило школовање, до истека времена трајања школовања у одговарајућој школи, односно факултету, произилази и обавеза пунолетног детета да на време извршава своје школске обавезе, да редовно пријављује и полаже испите и да по истеку једне школске године уписује наредну годину школовања - студија, осим ако из оправданих разлога није у томе спречено. Ове две обавезе се, по правилу узајамно условљавају, тако да без извршења обавеза у односу на редовно школовање од стране пунолетног детета не може стајати ни обавеза родитеља да, у смислу члана 155. став 2. Породичног закона, пунолетном детету плаћа издржавање осим ако је до продуженог школовања дошло из оправданих разлога. Пошто се ради о фактичком питању, ове чињенице се у сваком конкретном случају морају утврђивати и то применом истражног начела предвиђеног Породичним законом у свим споровима из породичних односа.

У овом случају, другостепени суд обавезу туженог да издржава тужиљу доводи у везу са тужиљиним дужношћу да редовно извршава школске обавезе, редовно полаже испите и да по истеку једне школске године уписује наредну. Ипак, тај суд сматра неоснованим жалбене наводе туженог да његова обавеза издржавања не постоји управо зато што тужиља не испуњава своје школске обавезе, иако није утврђено да ли је тужиља у школској 20.../20... годину пријављивала испите на факултету који је уписала и да ли је положила неки од пријављених испита, разлоге због којих је по завршетку те школске године уписала други факултет (исти студијски програм) и да ли је у тој школској години пријавила и положила неке испите.

Из наведених разлога, другостепена пресуда је морала бити укинута у побијаном делу и у том делу предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

У поступку поновног одлучивања о изјављеној жалби другостепени суд ће, водећи рачуна о члану 387. став 1. у вези члана 383. став 4. ЗПП, утврдити наведене чињенице као битне за правилну примену материјалног права и закониту одлуку о тужбеном захтеву.

Укинута је и одлука о трошковима другостепеног поступка јер зависи од одлуке по жалби.

Сходно изложеном, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић